

Kortlegging av arvamassanum hjá silvurkykti kann avdúka spennandi eginleikar

Silvurkykt er eitt fyrndargamalt vongleyst skordýr. Tey trívast best, har ið tað er slavið og heitt. Tískil eru silvurkykt nögv útbreidd í teimum våtligu pörtunum av tropisku og tempereraðu sonunum. Skulu tey yvirliva í köldum ella turrum økjum, eru tey noydd at finna sær skjól. Tað finna tey í menniskjaskaptum bygningum – eitt nú eru baðirúm og frárensl frálíkir heimstaðir hjá silvurkyktum.

Elisabet Thomsen

B.Sc. mýlsk lívfrøði,
Amplexa Genetics A/S
og Náttúruvísindadeildin,
Fróðskaparsetur Føroya
Núverandi arbeidsgevari:
Fiskaaling
elisabet@fiskaaling.fo

Svein-Ole Mikalsen
Dr. philos, professari í
mýlskari lívfrøði,
Náttúruvísindadeildin,
Fróðskaparsetur Føroya
SveinOM@setur.fo

Hans Atli Dahl
Ph.D, stjóri Amplexa
Genetics A/S
atli@amplexa.com

Sunnvor K. í Kongsstovu
ph.d.-lesandi,
Amplexa Genetics A/S og
Náttúruvísindadeildin,
Fróðskaparsetur Føroya
skik@amplexa.com

Mong eru slögini av silvurkyktum. Vanligt silvurkykt (*Lepisma saccharina*) er eitt av silvurkyktaslögnum (mynd 1, 2 og 3), sum dámar væl at liva í húsum. Silvurkykt (áður silvurfiskur) hevur verið umrøtt í Frøði fyrr (nr. 1, 2007), har Dorete Bloch segði frá um lívfrøðina hjá silvurkykti.

Av tí at silvurkykt leingi hava verið "húsdjór" hjá menniskjum, hava fólk varnast etivanarnar hjá teimum. Nögv pappír og bokur eru endað sum silvurkyktaføði gjøgnum tíðina. Lím, stívilsrisrík klæðir og stívilsrisrík evnir undir tapeti kunnu tey eisini eta.

Tí hugsa nögv um silvurkykt sum eina húsarhaldsplágu. Men í grundini er hetta nakað, sum ger silvurkykt áhugaverd at kanna, tí tey kunnu liva av tilfari, sum fá onnur kunnu gagnýta. Silvurkykt kann m.a. hava eitt ensým, sum niðurbrýtur sellulosu og onnur evni, sum annars eru ring at niðurbróta. Um ílegan, sum kotar fyri hesum ensýminum, verður funnin, ber til at framleiða ensýmið og nýta tað til at gera fóður ella brennivni úr t.d. gomlum bókum og øðrum, sum silvurkykt kann eta.

Tað, at silvurkykt hevur yvirlivað fleiri hópoyðingar, ger tað eisini áhugavert, tí hesin líttl skapningur goymir sannlíkt arvaligar eginleikar, sum hava gjørt hann serliga móttostøðuforan, og tað er í sjálvum sær undranarvert.

Tað var við hesum í huga, at Amplexa Genetics og Fróðskaparsetur Føroya í felag skipaðu fyri einari bachelorverkætlun, har farið varð undir at avlesa

arvamassan hjá vanligum silvurkykti á granskingsetrinum iNOVA í fyrru helvt av 2017. Fyri granska í ílegum hjá einum skapningi, má arvamassín fyrst kortleggjast, og eingin hevur áður almannakunngjört kortlegging av arvamassanum hjá silvurkykti.

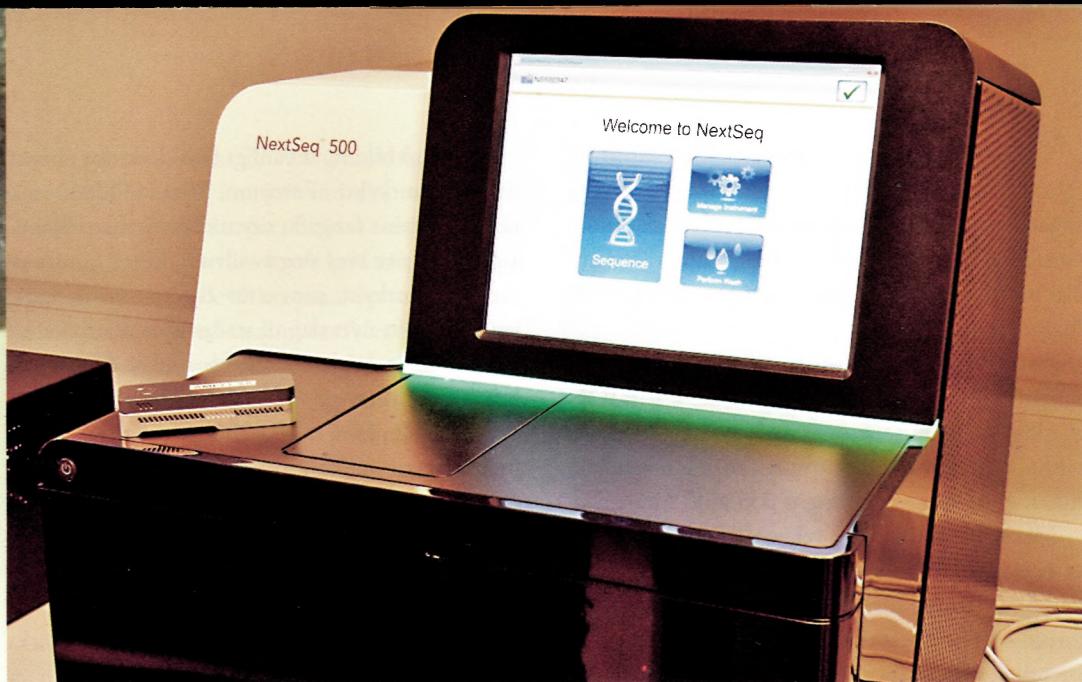
Hvussu ein arvamassi verður avlisin

Tá ið tosað verður um arvamassa, verður meint við alt DNA'ið, sum ein skapningur hevur. Hjá menniskjum er arvamassín býttur sundur í 23 kromosom-pør. Eingin almannakunngerð er um, hvussu nögv kromosom eitt silvurkykt hevur ella hvussu arvamassín sær út yvirhøvur.

Í DNA'num sita fyra slög av basum, sum eru evnafrøðiligir byggisteinar. Hesir basar verða nevndir adenine (A), thymine (T), cytosine (C) og guanine (G) (mynd 4). Tað fyrsta, sum verður gjørt, tá ið ein arvamassi skal kortleggjast, er, at raðfylgjan av hesum basunum verður avlisin í öllum arvamassanum. Hetta verður kallað sekvensering.

Menningin av sekvenseringsmaskinum hevur staðið í blóma tey seinastu árin, og tí eru komin nögv slög av sekvenseringsmaskinum, sum nýta ymiskar hættir til at avlesa DNA'ið.

Til sekvenseringina av arvamassanum hjá silvurkykti vórðu tvær ymiskar sekvenseringsmaskinur nýttar (mynd 5 og 6). Tann fyrra eitur NextSeq 500 og er frá fyritökuni Illumina, sum hevur klárað seg sera væl og nærum verið einaráðandi á marknaðinum tey seinastu árin.

Mynd 5. Her síggjast báðar sekvenseringsmaskinurnar, sum skuldu nýtast til at avlesa silvurkytaarvamassan. MinION er nóg minni enn aðrar sekvenseringsmaskinur – eitt nú NextSeq 500, sum hon hefur stendur omaná.

Henda maskinan kann bert avlesa smáar stubbar av DNA – upp til 150 basur á rað. Men hon kann kortini avlesa umleið 400 millónir smáar DNA stubbar í senn. Tað ger, at hon skjótt fær avlisið sera nóg DNA. Eftir tveimum dögum kann hon avlesa upp til 120 milliardir basur.

Seinna sekvenseringsmaskinan eitur MinION og er frá fyrirkuni Oxford Nanopore Technologies. Hetta er ein nýggj sekvenseringsmaskina, sum nóg eru hugtikin av, tí hon er á stödd við eina fartelefón og kann setast til eina teldu við einum USB-stikki. Hon er somuleiðis fór fyri at avlesa nóg longri stubbar av DNA. Metið er 882.000 basur á rað.

Út frá einari koyring avlesur hon í mesta lagi 15,7 milliardir basur, sum tó er umleið átta ferðir minni enn tað, sum NextSeq avlesur. NextSeq gevur sostatt nóg meira úttak. Tó kunnu longu raðfylgjurnar, sum MinION avlesur, vera sera hentar til arbeidið, sum kemur eftir sekvenseringina.

Stuttu raðfylgjurnar savnaðar

Eftir sekvenseringina verður farið til teldurnar at arbeida. Hetta verður kallað tann bioinformatiski

parturin. Nú er raðfylgjan av basunum í arvamassanum avlisin, tó ikki í eini áhaldandi raðfylgju, men í fleiri hundrað milliónum smærri raðfylgjum. Stóra arbeidið er nú at seta allar hesar smáu raðfylgjurnar saman, ástöðiliga sæð inntil har er ein áhaldandi raðfylgia fyrí hvort kromosom (mynd 7).

Um allar raðfylgjurnar skuldu verið settar saman við hond, hevði tað tikið eitt heilt mannalív. Forrit gera tí samansavningina. Nogy forrit eru at velja ímillum, og um tvey ymisk forrit verða nýtt til at samansavna somu raðfylgjur, er ikki vist, at tey geva sama úrslit. Tí kann tað vera ein fyrimunur at royna fleiri forrit og samanbera úrslitini.

Tey ymisku forritini mugu eisini hava ávísar longdir av raðfylgjum. Tí er tað umráðandi, at ein ætlan er gjörd um, hvørji forrit skulu nýtast, áðrenn valt verður, hvørjum maskinum sekvenserast skal við.

Samansavning av silvurkytaarvamassanum

Tann ætlaða mannagongdin fyrí at savna saman silvurkytaarvamassan er henda: Fyrst verða tær stuttu raðfylgjurnar frá NextSeq savnaðar saman til samanhægandi raðfylgjur, sum verða nevndar contigs.

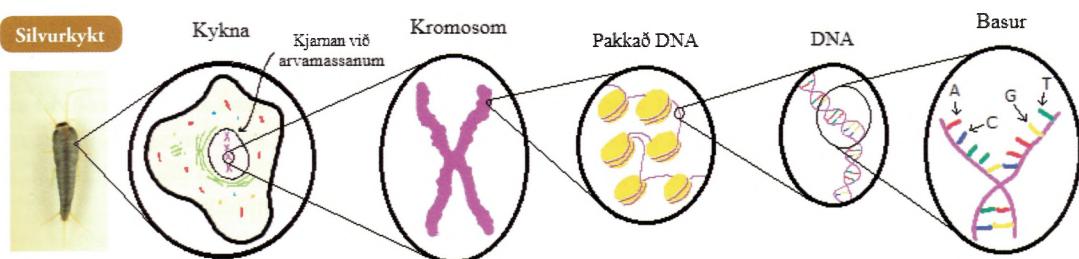
Mynd 6. MinION er ein nýggj sekvenseringsmaskina, sum er á stödd við eina fartelefón og kann koplast til eina teldu við einum USB-stikki. Ætlanin var at nýta hana at avlesa silvurkytaarvamassan, men tíverri gekk ikki sum ætlað.

Myndir: Hóvundar

Mynd 1. Vanligt silvurkykt (*Lepisma saccharinum*) sæddur omanífrá. Hann hefur hampuliga stuttar halar og ein smalkandi kropsform. Silvurkykt hefur ongar veingir, men seks bein, sum öll skordýr hava.

Mynd: Hóvundar

Mynd 4. Arvamassin er alt samlaða DNA'ið, sum liggar vart inni í kjarnanum á kyknunum hjá einum skapningi. Tá ið arvamassin skal kortleggjast, skal raðfylgjan á basunum, sum sita í DNA'num, avlesast.

Mynd: Hóvundar

Mynd 2. Her sæst eitt spákandi silvurkykt (vanligt silvurkykt). Tann svarti prikkurin á síðuni á høvdinum er samansetta eygað á silvurkyktinum, sum sæst betur á mynd 3.

Mynd: Høvundar

Mynd 3. Tá ið hugt verður nærri at silvurkykti sæst, at hann hevir fleiri hár og samansett eyga. Yvirsiðan er dekkað av silvurskínandi roðslu (vanligt silvurkykt).

Mynd: Høvundar

Síðan verða tær longu raðfylgjurnar frá MinION nýttar til at seta contigsini saman. Tað er nevniliða soleiðis, at summir partar av arvamassanum kunnu vera ringir at savna saman, um bert stuttar raðfylgjur eru tókar, og hetta kundu MinION raðfylgjurnar hjálpa uppá.

Hetta var í öllum fórum ætlanin. Men tá ið reinsaða silvurkykta-DNA'ið varð lótt á MinION maskinuna, komu nærum ongar avlesingar fram á telduni. Hetta var sera harmiligt, men ein veruleiki innan granskingu – alt gongur ikki altið sum ætlað!

MinION er ein nýggj sekvenseringsmaskina og er tí enn undir menning. Tað vísti seg, at júst tár keypt varð inn til silvurkyktasekvensingina, hevði fyritókan gjört brotingar í evnunum, sum verða nýtt til at sekvensera við, og hesar brotingar høvdur neiliga ávirkan á maskinuna. Tí vóru bert tær stuttu silvurkyktaraðfylgjurnar frá NextSeq tókar, og tað var ikki nóg mikið til at gera eina góða samansavning av arvamassanum. Tó kundu ymiskar metingar gerast út frá stuttu raðfylgjunum. Um tað í framtíðini verður möguligt at avlesa meira silvurkykta-DNA við t.d. MinION, ber til at gera samansavningina lidna.

Silvurkykt hevir nógv storri arvamassa enn væntað

Av tí at arvamassin hjá silvurkykti var ókendur, vórðu forrit nýtt til at meta um stöddina á arvamassanum. Royndin vísti, at arvamassin var umleið 2,5 milliardir basur. Hetta var nógv storri enn væntað, og silvurkyktaarvamassin er sostatt nærum líka stórur sum menniskjaarvamassin, sum er umleið 3 milliardir basur.

Enn er óvist, hví arvamassin hjá silvurkykti er so stórur. Ofta eru arvamassar hjá skordýrum nógv minni. Eitt nú er arvamassin hjá nógv granskaðu bananfluguni bert 144 milliónir basur. Dømi eru kortini um skordýr, sum hava stórar arvamassar, og tá ið hugt varð at granskingu av skordýrum, sum eru nær skyld við silvurkykt, høvdur tey arvamassar, sum vóru umleið líka stórir sum silvurkyktaarvamassin varð mettur at vera.

Nýtt silvurkyktaslag staðfest í Føroyum

Langt áðrenn farið verður í starvstovuna at reinsa DNA og sekvensera, mugu nøkur silvurkykt fangast. Hetta kann eisini vera eitt drúgt arbeidi. Tað er umráðandi, at tú tryggjar tær, at tú hevir fangað vanlig silvurkykt og ikki onnur slög av silvurkyktum.

Fyr varð hildið, at vanligt silvurkykt var einasta slag av silvurkykti í Føroyum. Men tá ið farið varð undir at greina fangaðu silvurkyktini, mátti ásannast, at har vóru tvey slög av silvurkyktum! Umframt vanligt silvurkykt, sum eitur *Lepisma saccharina* á latíni, var eitt nýtt slag til staðar, sum á latíni eitur *Ctenolepisma longicaudata*, og sum á føroyskum hevur fingið navnið "bustsilvurkykt". Slögini eru rættliga lík, men *Ctenolepisma longicaudata* er nakað stórr og lodnari enn vanligt silvurkykt (mynd 8).

Hvat kann kortlegging av silvurkykta-arvamassanum brúkast til?

Sum áður nevnt fer tað at verða möguligt at granska í ilegnum hjá silvurkykti, tá ið arvamassin er kortlagdur. Hetta fer eisini at styrkja ilegugranskingu av skordýrum sum heild. M.a. kann nevnast, at antimikrobiel peptidir, sum eru ein partur av immunverjuni, vera granskað hjá skordýrum.

Granskár hava varnast, at hesi möguliga kunnu nýtast til ymisk heilivágssfrøðilig endamál, m.a. at lekja krabbamein og kanska eisini kunnu brúkast sum eitt alternativ fyrir antibiotika, tí nógvar bakterier eru blivnar móttostøðuførar fyrir tí.

Í 2014 gjørdu granskarnir Misof et al. eitt ættartræ av skordýrum fyrir at síggja, hvørji slög vóru tættast skyld og nær tey ymsku skordýraslögini høvdur ment seg gjøgnum tíðina. Henda metingin vísti, at hópurin av silvurkyktum mentist fyrir umleið 440-410 millónum árum síðani, sum er lutfalsliga stutt eftir, at fyrstu djórini fluttu úr havinum upp á land (mynd 9).

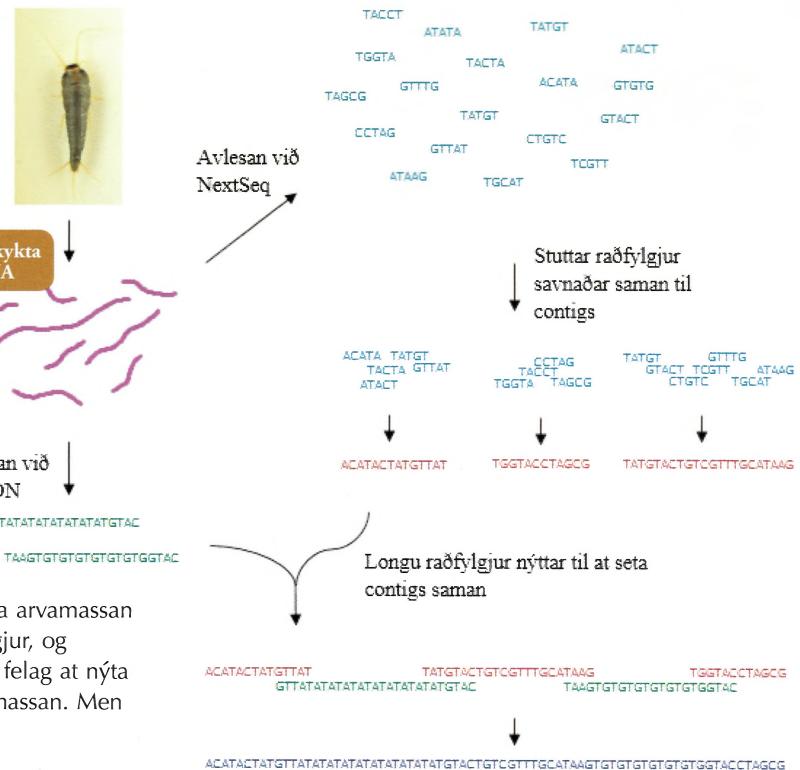
Í lívfrøðini verður ofta tosað um tær fimm stóru hópoyðingarnar (mynd 9). Millum 50-96% av öllum sjódjóraslögum doyðu undir hvørjari av hesum hópoyðingum orsakað av skjótum umhvørvis-brotingum. Fýra av hesum hópoyðingum hender, eftir at silvurkykt høvdur ment seg, og tískil mugu tey hava sera góð evni at yvirliva. Hvørji hesi evnini eru, kann ein kortlegging av silvurkyktaarvamassanum somuleiðis geva innlit í.

Tað eru nógv stig á vegnum at fáa ein arvamassa avlisnan, samansavnáðan og greinaðan. Lítið hevir verið gjort av tilíkum í Føroyum áður. Eitt endamál við verkætlanini er eisini at fáa royndir við tilíkum í Føroyum. Tá ið arvamassin hjá einum skapningi er kortlagdur, er nógv lættari at fara í holt við at avlesa arvamassan hjá næsta skapningi. Royndirnar frá hesari verkætlanini kunnu tí eisini nýtast t.d. í sambandi við fisk og menniskju.

Eitt, sum er serstakt við hesi granskingu, er eisini, at tá ið farið verður inn á ókend øki, er ongantíð vist, hvat ið funnið verður. Eitt nú funnu granskunarar, sum granskaðu í heitum keldum, knappliga eina bakteriu, sum hevði ensým, sum toldu ómetalliga hógan hita. Hetta ensýmið er í dag eitt aðalkrav innan nærum alt arbeiði við DNA, tí neyðugt er at nýta hógan hita, sum vanlig ensým ikki tola. Staðfestingin av bustsilvurkykti var heldur ikki eitt endamál við silvurkyktaverkætlani, so vit kunnu ímynda okkum, hvussu nógva loyndarmál enn liggja og bíða eftir at verða avdúkað, um kortlegging av silvurkyktaarvamassanan verður gjord liðug.

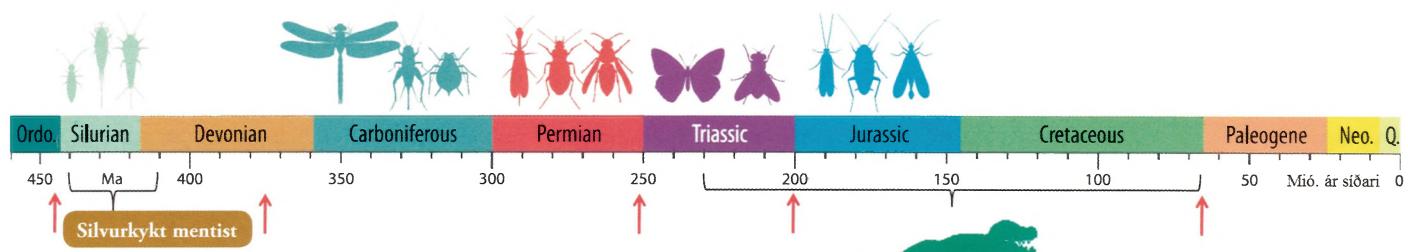
Mynd 7. Tvær sekvenseringsmaskinur vórðu nýttar til at avlesa arvamassan hjá silvurkykti: NextSeq, sum gevur sera nógvar stuttar raðfylgjur, og MinION, sum gevur fáar, men langar raðfylgjur. Ætlanin var í felag at nýta hesar stuttu og longu raðfylgjur til at savna saman allan arvamassan. Men tíverri eydnaðist sekvenseringin við MinION ikki.

Mynd: Høvundar

Mynd 8. Bustsilvurkykt (*Ctenolepisma longicaudata*) er eitt annað slag av silvurkykti, sum líkist nógva vanligum silvurkykti. Hetta slagið varð staðfest fyri fyrstu ferð í Føroyum, tá ið farast skuldi undir at avlesa arvamassan hjá vanligum silvurkykti.

Mynd: Høvundar

Mynd 9. Silvurkykt er mett til at hava ment seg fyrir umleið 440-410 milliónum árum síðani. Reyðu þílarnir vísa, nær stóru hópoþingarnar vorú. Fýra av hesum hava silvurkykt megnæð at yvirliva.

Mynd: Frá Misof, B. et al. 2014. "Phylogenomics Resolves the Timing and Pattern of Insect Evolution." Science 346, 763. Endurprintað við loyvi frá AAAS. Tillagað af høvundunum.

Keldur:

- Barletta, B. et al. (2005) 'Immunological characterization of a recombinant tropomyosin from a new indoor source, *Lepisma saccharina*', *Clinical & Experimental Allergy*, 35(4), pp. 483–489.
- Bloch, D. (2007) 'Silvuriskur - eitt elligamalt skordjó', *Froði*, pp. 30–31.
- Campbell, N. A., et al. (2015) 'Macroevolution' In *Biology A Global Approach*, Tenth Edition, Pearson, Editor: Wilbur, Beth et al., 591–99.
- Lehman, I. R. (2003) 'Discovery of DNA Polymerase', *The Journal of Biological Chemistry*.
- Misof, B. et al. (2014) 'Phylogenomics resolves the timing and pattern of insect evolution', *Science*, 346(6210), pp. 763–767.
- Richards, S. and Murali, S. C. (2015) 'Best practices in insect genome sequencing: What works and what doesn't', *Current Opinion in Insect Science*, 7, pp. 1–7.
- Sweetman, H. L. (1939) 'Responses of the silverfish, *Lepisma saccharina* L., to its physical environment', *Journal of Economic Entomology*, 32, pp. 698–300.
- Tonk, M. and Vilcinskas, A. (2017) 'The Medical Potential of Antimicrobial Peptides from Insects', *Current Topics in Medicinal Chemistry*, 17(5), pp. 554–575.
- Tonk, M., Vilcinskas, A. and Rahnamaeian, M. (2016) 'Insect antimicrobial peptides: potential tools for the prevention of skin cancer', *Applied Microbiology and Biotechnology*, pp. 7397–7405.